

A Estrela crufesa.

(Alborada.)

Adicada ás gairidas nenas

d'a Crufia,

D. Francisco Perea de la Iglesia. —
Música de D. Fasquial Veiga.

-----;-----

I.

Arriba qu'a Aurora

Comenza a pintar

A luz que namora

N-a terra e n-o mar.

Deixad os leitíños,

Meniñas, deixai,

Quién vosos orixíos

Dan mais orarida.

II.

Como ese sói qu' alomea

Tan galan e spellador,

Vinde vos, soles d' aldea,

Avival o noso amor.

Que si con lumes e frores

Sabré a Aurora rebuldar;

Vosos cándidos amores

Saben millor feitizar.

III.

Vinde, fillas d'a Alborada

Vind a ver nacel o sol,

Vosos beizos de granadilla

Daráñ celos ó arrebol.

E ó remanso d' os airíños,

D' fonteñas gorgulliar,

Bailaremos en remuños
De duzoso suspirar.

IV.

Ala vén xa, rasparigos,
Meu amor, miña ilusión
Cochando entre brancos prigos
Seu ferido corazón.

N'hay aurora coma ela
Nin mais fresco caravel...
!Miña rula! !Miña estrela!...
!Morrerey por serche fiel!

V.

¿Non vés miña prenda
Aquél sol n'ourente?
Seu lume crecente,
E neve pra min.

Ven tí ós meus brazos.
!O mundo olvidemos!
E amantes seremos
D'a vida hast' o fin.

Francisco Mr de la Iglesia.

Criolla 1879.